

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-חבית		Talmud Navigator									
מימרא		מאן דאמר									
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
גרים מאי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										⚡
אף על גב דאינהו לא הוו, מזלייהו הוו, דכתיב (דברים כט) את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה וגו'.	אמר ליה: [רב אשי]										⚡
ופליגא דרבי אבא בר כהנא											■
עד שלשה דורות לא פסקה זוהמא מאבותינו אברהם הוליד את ישמעאל, יצחק הוליד את עשו, יעקב הוליד שנים עשר שבטים שלא היה בהן שום דופי.	דאמר רבי אבא בר כהנא:										■ ■
שובר אדם את החבית לאכול הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתכוין לעשות כלי.											■
ואין נוקבין מגופה של חבית - דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										◆ ■
מתירין.	חכמים:										◆ ■
ולא יקבנה מצדה, ואם היתה נקובה - לא יתן עליה שעה, מפני שהוא ממרח.											■
מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב, ואמר: חוששני לו מחטאת.	רבי יהודה: [רבן יוחנן]										○ ■
לא שנו אלא דרוסות, אבל מפורדות - לא.	רבי אושעיא:										◆ ■
ומפורדות לא?											⚡
מביא אדם את החבית של יין ומתיו ראשה בסייף, ומניחה לפני האורחים בשבת ואינו חושש	מיתבי, רבן שמעון בן גמליאל:										■ ⚡
ההיא רבנן, מתניתין - רבי נחמיה היא.											!
ומאי דוחקיה דרבי אושעיא לאוקמי מתניתין כרבי נחמיה ובדרוסות, לוקמה במפורדות ורבנן											⚡
מתניתין קשיתה, מאי איריא דתני גרוגרות ליתני פירות אלא שמע מינה - בדרוסות.	רבא:										!
חותלות של גרוגרות ושל תמרים - מתיר ומפקיע וחותר.	תניא חדא:										■ ⚡
מתיר, אבל לא מפקיע ולא חותר.	ותניא אידך:										■ ⚡
לא קשיא הא - רבנן הא - רבי נחמיה.											!
אפילו תרוד, ואפילו טלית, ואפילו סכין אין ניטלין אלא לצורך תשמישן.	דתניא, רבי נחמיה:										■ !
מהו מיניה מרב ששת:	בעו מיניה מרב ששת:										^ ⚡
לפיתחא קא מכיין - ואסיר.	אמר להו: [רב ששת]										!
מביא אדם חבית של יין ומתיו ראשה בסייף	מיתבי, רבן שמעון בן גמליאל										■ ⚡
התם ודאי לעין יפה קמיכוין - הכא, אם איתא דלעין יפה קמיכוין - לפתוחי מיפתח.											!
אין נוקבין מגופה וכו'											■
מחלוקת למעלה, אבל מן הצד - דברי הכל אסור, והינו דקתני לא יקבנה מצדה.	רב הונא:										◆ ■
מחלוקת מן הצד, אבל על גבה - דברי הכל מותר, והא דקתני לא יקבנה מצדה התם בגופה דחבית.	רב חסדא:										◆ ■
אין נוקבין נקב חדש בשבת, ואם בא להוסיף - מוסיף.	תנו רבנן: [ת"ק]										◆ ■ ■
אין מוסיפין.	יש אומרים:										◆ ■ ■
שנוקבין נקב ישן לכתחילה.	ושוין:										■ ■
ותנא קמא, מאי שנא מנקב חדש דלא - דקא מתקן פיתחא, אוסופי נמי - קא מתקן פיתחא											⚡

disputants-חולקים-◊ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement-■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof-■
מקרא-key:	

שבת-חבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דבר תורה - כל פתח שאינו עשוי להכניס ולהוציא - אינו פתח, ורבנן הוא דגזור משום לול של תרנגולין, דעביד לעיולי אירא ולאפוקי הבלא. ואם בא להוסיף מוסיף, אוסופי ודאי בלול של תרנגולים - לא אתי לאוסופי משום ריחשא.	רבה: [ת"ק]									◊	■	!
אין מוסיפים - זימנין דלא תקניה מעיקרא, ואתי לארוחי ביה.	ויש אומרים:									◊	■	!
הלכה כיש אומרים.	דרש רב נחמן משום רבי יוחנן:											◊
ושוין שנוקבין נקב ישן לכתחלה.												◊
לא שנו אלא במקום העשוי לשמר, אבל לחזק - אסור.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
היכי דמי לשמר, היכי דמי לחזק?									^			
למעלה מן היין - זהו לשמר, למטה מן היין - זהו לחזק.	רב חסדא:									◊	■	!
למטה מן היין נמי זהו לשמר. והיכי דמי לחזק - כגון שניקבה למטה מן השמרים.	רבא:									◊	■	!
בית סתום - יש לו ארבע אמות, פרץ את פצימיו - אין לו ארבע אמות. בית סתום אינו מטמא כל סביביו, פרץ את פצימיו - מטמא כל סביביו.	אביי לרבא: תניא דמסייע לך:											■
גובתא, רב אסר	[רב]											◊
שרי.	שמואל:											◊
מחתך לכתחלה - דכולי עלמא לא פליגי דאסור. אהדורי - דכולי עלמא לא פליגי דשרי. כי פליגי - דחתיכה ולא מתקנא:												■
גורין דלמא אתי למיחתך לכתחלה	מאן דאסר: [רב]											◊
לא גורין.	ומאן דשרי: [שמואל]											◊
כתנאי:												■
אין חותכין שפופרת ביום טוב ואין צריך לומר בשבת.												■
נפלה - מחזירין אותה בשבת, ואין צריך לומר ביום טוב	[ת"ק]											◊
ורבי יאשיה מיקל.	[רבי יאשיה]											◊
רבי יאשיה אהייא?									^			◊
אילימא ארישא												!
הא קמתקן מנא												ז
אלא אסיפא												!
תנא קמא נמי מישרא קשרי												ז
אלא: דחתיכה ולא מתקנא איכא בינייהו:												!
גורין	מר סבר: [ת"ק]											◊
לא גורין.	ומר סבר: [רבי יאשיה]											◊
הלכה כרבי יאשיה.	דרש רב שישא בריה דרב אידי משמיה דרבי יוחנן:											■
ואם היתה נקובה וכו'.												■
מישחא רב אסר	[רב]											◊

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-חבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קמה:
ושמואל שרי.	שמואל:										◆ ■ ◇	קמה:
גזרינן משום שעה	מאן דאסר: [רב]										■ ◇	קמה:
לא גזרינן.	ומאן דשרי: [שמואל]										■ ◇	קמה:
בפירוש אמרת לן משמיה דרב מישחא שרי.	רב שמואל בר בר חנה לרב יוסף:										■	קמה:
האי טרפא דאסא - אסור.	טבות רישבא אמר שמואל:										■ ◇	קמה:
מאי טעמא?											^	קמה:
גזירה משום מרוב	רב ימר מדפתי:										◆ ! ◇	קמה:
גזירה שמא יקטום.	רב אשי:										◆ ! ◇	קמה:
מאי בינייהו?											?	קמה:
איכא בינייהו: דקטים ומנחי.											!	קמה:
בי סדיא, רב אסר	[רב]										◆ ■ ◇	קמה:
שרי.	שמואל:										◆ ■ ◇	קמה:
ברכין - דכולי עלמא לא פליגי דשרי, בקשין - דכולי עלמא לא פליגי דאסור, כי פליגי - במיצעי:											■	קמה:
מיחזי כמשוי.	מאן דאסר: [רב]										■ ■ ◇	קמה:
לא מיחזי כמשוי.	ומאן דשרי: [שמואל]										■ ■ ◇	קמה:
והא דרב לאו בפירוש איתמר, אלא מכללא איתמר.											■	קמה:
דרב איקלע לההוא אתרא דלא הוה ליה רווחא, נפק יתיב בכרמלית. איתו ליה בי סדיא - לא יתיב.	[רב]										○ ■ ◇	קמה:
מאן דחזא סבר - משום דבי סדיא אסור. ולא היא, דרב אכרוזי מכריז: בי סדיא שרי. ומשום כבוד רבותינו לא ישב עליו. ומאן ניגהו - רב כהנא ורב אסי.											○ ■ ◇	קמה:
נותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור, ואת המים היפים ברעים בשביל שיצננו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו.											■	קמה:
מי שנשרו כליו בדרך במים - מהלך בהן ואינו חושש.											■	קמה:
הגיע לחצר ההיצונה - שוטחן בחמה, אבל לא כנגד העם.											■	קמה:
פשיטא											?	קמה:
מהו דתימא: ניגזור משום אשוויי גומות - קא משמע לן.											!	קמה:
ואת המים היפים ברעים.											■	קמה:
פשיטא											?	קמה:
סיפא איצטריכא ליה ואת הצונן בחמה.											!	קמה:
הא נמי פשיטא											?	קמה:
מהו דתימא: ניגזור דילמא אתי לאטמוני ברמץ, קא משמע לן.											!	קמה:
מי שנשרו וכו'.											■	קמה:
כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין - אפילו בחדרי חדרים אסור.	רב יהודה אמר רב:										■ ◇	קמה:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-ז question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שבת-חבית	מימרא	תנן:											◊	קמ:
	שוחן בחמה אבל לא כנגד העם												◊	קמ:
	תנאי היא												◊	קמ:
	שוחן בחמה אבל לא כנגד העם,	דתניא: [ת"ק]											◊	קמ:
	אוסרין.	רבי אלעזר רבי שמעון:											◊	קמ: